

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Christi sanctitas, virtutes. Ex Vet. Nov. Patribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

vo factum, hoc est, Christum. Viñt. Antioch. in Marci 1.

Qualis est hic, quia venti, & mare, obediunt ei? Matth. 8. 27. Quæstio hæc per professionem ignorantie, aut per taciturnitatem, melius solvitur. Sed si omnes ab origine Mundi peritos quæstionibus de Christo adoriremur, qualis est hic homo Christus? explicare non possent: & taciturnitas, & laus Bonitatis, essent in responsionibus aptiores. Sim. Cass. l. 5. c. 2.

Nonne duodecim sunt horæ diei? Jo. 11. 9. Quid sibi vult ista responsio? Ut diem se esse ostenderet, duodecim Discipulos elegit. Si ego sum, inquit, dies, & vos horæ; nunquid horæ diei consilium dant? horæ diem sequuntur, non dies horas. S. Aug. tr. 49. in Jo.

Non habemus Pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris. Hebr. 4. 15. Ostenditur autem hæc pietas Christi magna: quia, in die summi honoris sui in terris, non cessabat à lacrymis per affectum compassionis. *Videns cruciatum, servis super illam.* Luc. 19. 41. Sicut potestas, & honor, decet Regem; sic pietatis dolor decet Pontificem. S. Bonav. hic.

Pulcherrimum est illud reminisci: quia quot sunt illius Draconis capita. Apoc. 12. 3. totidem sunt huius Agni cornua. Apoc. 5. 6. Rupert. l. 1. c. 6. de victoria Verbi.

Ex Patribus.

Universa Ecclesiæ corona Christus est. Clem. Alex. l. 3. pædag. c. 8.

Christus imago, characterque Patris est. Facies Filii spiritus S. est. Id. l. 9. c. 40. in Jo.

Os Dei Unigenitus ejus est: nam, sicut pro verbis, quæ per linguam fiunt, sæpe dicimus, illa, & illa lingua; ita pro Dei verbo ponitur. S. Iñd. lib. 1. Sentent. c. 5.

Novus homo Iesus Christus, primum ac præcipuum, Spiritus est opus: quippe qui de Spiritu S. conceptus est. S. Rupert. l. 1. c. 2. de operib. S. Spirit.

Manus est virtus Christi, quæ habet quinque attributa, quasi quinque digitos, quibus Deus cuncta operatus est: primus potentia; secundus sapientia index; misericordia medius tangens venam cordis; iustitia auricularis, quia minor ailiis apparet nunc. S. Vinc. Ferr. l. 3. de S. Jo. Baptista.

§. IV.

Christi sanctitas, virtutes.

Ex Veteri, Novo, & Patribus.

Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni. Gen. 27. 27. Verè Christus fuit ager plenus floribus virtutum, scilicet rosis donorum, & liliis charismatum, Spiritus S. suaviū consolationum. S. Bonav. serm. Dom. 5. Epiph.

Ego autem sum vermis, & non homo. Pl. 21. 7. Vermis nimia quidem abiectione contemnibilis, sed magna continet sacramenta.

Nascitur absque concubitu, repit humilis, repit sine sonitu. Quæ si consideras, non immerito Christum D. vermem esse appellatum cognosces. Vermis ergo, quia mortalis, quia de carne, sine permixtione humani seminis, natus est: quia viæ ipsius silentiosæ, & humiles, extiterunt. Cassiod. hic.

Dominus regnavit decorum indutus est. Pl. 92. 1. Perspicuum est, Prophetam appellasse decorem, corporis assumptionem; vocat decorem propriam carnem; non ob corporis naturam, sed ob virtutum perfectionem. S. Chrysostom. 6. serm. de inobed. hominis.

Ego flos campi. Cant. 2. 1. Dicitur infinitè flos: ut intelligamus, omnes gratiarum, ac virtutum flores in Christo contineri. Flos campi, juxta rationem Ambr. Aug. Cyril. Greg. &c. quia decus est totius Mundi, honor, & gloria, universi generis humani. de Ponte hic Exh. 20.

In quo mihi complacui. Matth. 3. 17. id est, de ipso, & ejus perfectione, in me ipso complacentiam, delectationemque habeo, tanquam qui talem Filium genui; tam speciosum, sanctum, & mihi in omnibus simillimum. Si enim lætatur Deus in operibus suis; & si beneplacitum est Domino in populo suo; quantò magis in Filio suo unigenito delectatur, & complacet; in quo nihil dissimilitudinis, nihil contrarietatis, nihil mali invenitur. Dion. Carth. hic.

Positus est hic in signum. Luc. 2. 34. Est Christus sicut signum Crucis in via positum; ut per ipsum dirigamur, ne erremus, in via morum. Sed ubique ei contradicatur: nam quod Christus laudat, fugitur; & quod damnat amplectitur. Positus est Christus in signum humilitatis in præpio, in signum paupertatis in Purificatione, in signum patientiæ & charitatis in Passione; sed contradicunt superbi &c. Did. Stella hic.

Et surrexit legere. Luc. 4. 16. Ut unum de Minoribus Ordinibus, scilicet ordinem, officiumque Lectoris impleteret, & approbaret. Sicut etiam officium Exorcistæ explevit, demones expellendo. Acolythy, seu Ceroferarii potestate: *ego sum lux Mundi.* Jo. 8. 12. Ostiarii quoque, eementes, & vendentes, de templo ejiciendo. Jo. 2. 14. Dion. Carth. hic.

Origo fontium, & fluminum omnium, mare est; virtutum, & scientiarum Dominus Iesus Christus. S. Bern. serm. 13. in Cant.

Societas, quam Deus Pater altissimus, secundum suam sapientissimam dispensationem voluit, ut Filius suus dilectissimus haberet in isto Mundo, hoc est: I. perfectissima, continua, & summa paupertas. II. perfectissimus, continuus, & summus, despectus. III. perfectissimus &c. dolor. Ex vita B. Angelæ de Fulg. 4. Jan.

§. V.